

Skatteministeriet

20. november 2020
J.nr. 2020 - 9148

Til Folketinget – Klima- Energi- og Forsyningsudvalget.

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 3 af 9. oktober 2020 (KEF alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Morten Bødskov

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

Hvad er årsagen til, at kommuner og kommunalt ejede selskaber ikke kan få samme lave elafgift til varmepumper, som andre kan, og vil regeringen sikre, at det indføres, således at bliver attraktivt for kommuner at skifte fra fossile brændsler til varmepumper?

Svar

Elafgiften er differentieret i forhold til, hvad forbruget af elektricitet er anvendt til. Der skelnes mellem tre anvendelsesområder: almindeligt elforbrug, elektricitet anvendt til rumvarme mv. og elektricitet anvendt til proces. Elafgiftens størrelse afhænger af, hvilken type af forbrug der er tale om *jf. tabel 1*.

Husholdninger, ikke-momsregistrerede erhverv og det offentlige, herunder kommunerne, betaler for alt elforbrug almindelige elafgift, som udgør 89,2 øre/kWh i 2020. Den almindelige elafgift nedsættes gradvist fra 89,2 øre i 2020 til 78,9 øre/kWh i 2025 (2020-priser) som følge af *Energiaftale 2018*.

Momsregistrerede virksomheder har adgang til godtgørelse af elafgift af elektricitet, der er anvendt til procesformål og opvarmning. Den almindelige elafgift for momsregistrerede virksomheder godtgøres pr. 1. januar 2021 ned til 0,4 øre/kWh for el anvendt til både opvarmning og proces. Det bemærkes hertil, at rumvarmesatsen for momsregistrerede virksomheder frem til den 31. december 2020, udgør 21 øre/kWh.

Rumvarmesatsen finder endvidere anvendelse for elopvarmede helårsboliger, sommerhuse og ferieejligheder, der kan opnå en nedsat elvarmeafgift, når forbruget af elektricitet overstiger 4.000 kWh årligt. Elvarmeafgiften udgør 21,0 øre/kWh i 2020, men nedsættes pr. 1. januar 2021 til 0,8 øre/kWh som følge af *Klimaaftale for energi og industri mv. 2020*. Der er tale om en ordning, der bygger på et særligt administrativt grundlag. Det er bl.a. en betingelse, at boligen er registreret som elopvarmet i BBR-registret, og at Energinets systemer har registreret, at det enkelte aftennummer er berettiget til at modtage elektricitet til en lavere afgiftssats.

Tabel 1. Elafgiftens satser fordelt på typer af forbrug

Øre/kWh (2020-priser)	2020	2021
Almindeligt elforbrug	89,2	89,2
El anvendt til opvarmning		
- Momsregistrerede erhverv	21	0,4
- Husholdninger	21	0,8
El anvendt til proces	0,4	0,4

Kilde: Skatteministeriet

Den danske elafgift sonderer således grundlæggende mellem momsregistrerede virksomheder, der har adgang til lavere satser (elvarmesats og processats), og ikke-momsregistrerede virksomheder, herunder kommunerne, der ikke har adgang til lavere satser.

Momskriteriet til brug for afgiftslempelse for virksomheder er historisk betinget og blev indført som en praktisk metode til at gennemføre lavere satser for erhverv, da elafgiften blev indført i 1977. Energibeskatningsdirektivet giver mulighed for at anvende differentierede satser for erhverv og ikke-erhverv. Den danske sondring mellem momsregistrerede og ikke-momsregistrerede erhverv bliver i relation til direktivet betragtet som en sondring mellem erhverv og ikke-erhverv

Godtgørelse af elafgift anvendt til procesformål og rumvarme mv. er betinget af, at virksomheden tilsvarende har fradrag for moms. I praksis opnås godtgørelse af elafgift via virksomhedens momsangivelse. En momsregistreret virksomhed betaler dermed den almindelige elafgift af sit elforbrug og søger efterfølgende tilbagebetaling af elafgiften af elektricitet anvendt til procesformål og rumvarme mv. via momsangivelsen.

Der findes ikke et tilsvarende system for ikke-momsregistrerede virksomheder og kommuner, og der vil derfor være en række administrative udfordringer forbundet med at skulle godtgøre elafgiften for ikke-momsregistrerede virksomheder.

Elafgiften skal endvidere indrettes i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet, hvor der fastsættes regler for medlemsstaternes beskatning af energiprodukter og elektricitet. Direktivet fastsætter minimumssatser og opstiller rammerne for, hvilke differentieringer medlemsstaterne kan foretage. Direktivet giver bl.a. mulighed for at anvende differentierede satser for erhvervsmæssig- og ikke-erhvervsmæssigt forbrug.

I dansk sammenhæng anvendes momskriteriet til at skelne mellem erhvervsmæssigt forbrug og husholdningsforbrug. Det vil give en række administrative udfordringer at ændre denne skelnen. Desuden vil en ny metode skulle være forenelig med energibeskatningsdirektivet. Det vurderes derfor ikke for nuværende muligt at lempe elafgiften for enkelte dele af den ikke-momsregistrerede sektor og dermed give den ikke-momsregistrerede sektor, herunder kommuner og kommunalt ejede selskaber, adgang til den samme lave elafgift til varmepumper som den momsregistrerede sektor.